

2. Гусевская О.В. Интенсификация процесса обучения в вузе как фактор личностно-профессионального становления будущего учителя: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01: Гусевская Ольга Валерьяновна. – Иркутск.2005. – 181 с.

3. Несвірська Т.В. Формування загальнокультурної компетентності майбутніх учителів іноземної мови в процесі професійної підготовки: автореф. дис... канд. пед. наук / Т.В. Несвірська. – Житомир : Б.в., 2012. – 20 с.

4. Нигматзянова Г.Х. Структура и содержание общекультурных компетенций студента // Гуманитарные научные исследования. 2014. №2 [Электронный ресурс]. URL: <http://human.snauka.ru/2014/02/5851>

5. Розов Н. С. Ценности гуманитарного образования / Н. С. Розов // Высшее образование в России. – 1996. – № 1. – С. 85-89.

6. Синякова М. Г. Основные подходы к определению сущности общекультурной компетентности бакалавра менеджмента / М. Г. Синякова // Международный журнал экспериментального образования. – 2010. – №9. – С. 24-25.

7. Троянская С.Л. Общекультурная компетентность: опыт определения и структурирования / С.Л. Троянская // Культурно-историческая психология. – 2008. – № 2. – С. 19-23.

8. Хуторской А. Ключевые компетенции как компонент личностноориентированной парадигмы образования / А. Хуторской // Народное образование. – 2003. – № 2. – С. 58-64.

### **Шпак І.В.**

*кандидат медичних наук, доцент,  
доцент кафедри дитячих інфекційних хвороб;*

### **Дуднікова М.О.**

*асистент кафедри терапевтичної стоматології,  
Національний медичний університет імені О.О. Богомольця*

## **ОБҐРУНТУВАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ ТА ОЦІНКА ЇХ ЕФЕКТИВНОСТІ**

В процесі навчання будь-яку тему майже неможливо розкрити за допомогою тільки одного методу. Тому під час практичних занять доводиться використовувати декілька різних методів одночасно. В процесі навчання методи доповнюють один одного. Найбільш поширеними методами є дискусія, кооперативне навчання (cooperative), групова робота (collaborative), проблемний, евристичний, «кейс»-метод (case study), метод мозкового штурму (brain storming), метод демонстації, дедукції, аналізу, синтезу, вербальний метод, метод проєктів, електронне навчання (e-learning) та інші [1, с. 320; 2, с. 28].

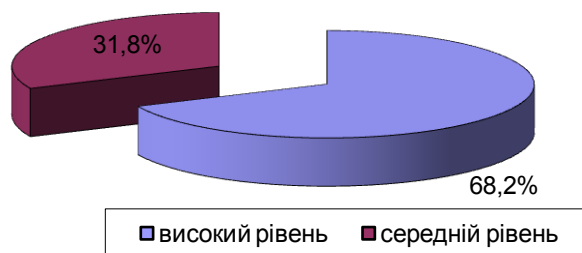
Окрім методів навчання, у вищій медичній освіті використовують різні технології навчання: структурно-логічні (дана технологія передбачає поетапну організацію учбового процесу); інтеграційні (взаємозв'язок різнопредметних знань та навиків); ігрові (моделювання різних видів професійних ситуацій); тренінгові (визначення алгоритмів рішення типових практичних задач); діалогові; інформаційно-комп'ютерні [3, с. 17].

Мета нашого дослідження – підвищити ефективність викладання в вищих навчальних закладах медичного профілю шляхом використання сучасних технологій викладання.

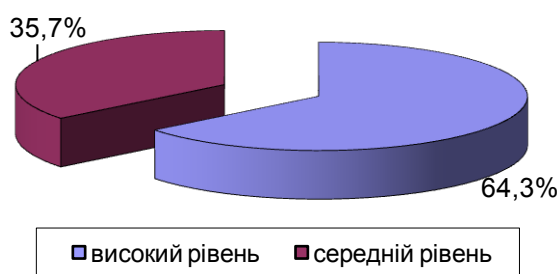
Об'єкт та методи дослідження. У дослідження взяли участь 86 студентів 4-5 курсів стоматологічного та медичного факультету №1 Національного медичного університету імені О.О.Богомольця. Усіх студентів було поділено на дві групи – основну та контрольну. Основну групу склали 44 студенти. Проведення практичних занять зі студентами основної групи (О-група) передбачало використання інформаційно-комп'ютерних технологій та e-learning методу навчання [4, с. 108]. В контрольній групі (К-група), яка складалася з 42 студентів, використовували метод дискусії. Оцінку ефективності запропонованих методів навчання проводили на основі результатів вихідного контролю знань студентів в обох групах.

Результати дослідження.

В основній та контрольній групах проводили вхідний та вихідний контроль знань студентів. За результатами вхідного контролю у студентів О-групи та К-групи відмічали приблизно однаковий рівень знань (рис. 1, рис. 2).

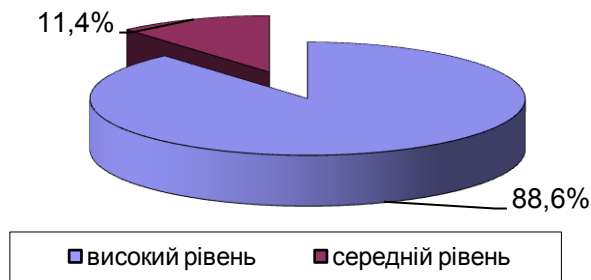


**Рис. 1. Розподіл студентів в О-групі за результатами вхідного рівня знань, %**

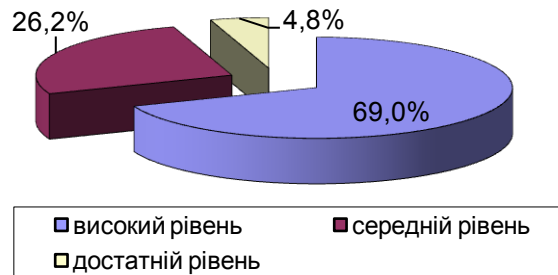


**Рис. 2. Розподіл студентів в К-групі за результатами вхідного рівня знань, %**

При аналізі результатів вихідного контролю знань в групі дослідження та К-групі були отримані наступні дані. У О-групі відсоток студентів з високим рівнем засвоєння тематичного матеріалу склав 88,6%, з середнім – 11,4%, студентів з низьким рівнем знань не було. У контрольній групі з високим рівнем знань було 69% студентів, що приблизно на 20% менше, в порівнянні з даними основної групи. Графічно цей розподіл представлений на рис. 3 та рис. 4.



**Рис. 3. Розподіл студентів в О-групі за результатами вихідного рівня знань, %**



**Рис. 4. Розподіл студентів в К-групі за результатами вихідного рівня знань, %**

**Висновки.** Для викладання у вищих навчальних закладах на високому рівні необхідно орієнтуватися в сучасних медичних технологіях, методах діагностики та лікування різних захворювань. Сьогодні комп'ютерні технології в освіті – спосіб оволодіння навичками рішення теоретичних і практичних задач на високо кваліфікаційному рівні.

Для підвищення рівня викладання та ефективності засвоєння матеріалу пропонується використання інформаційно-комп'ютерних технологій та e-learning методу навчання. Це забезпечить високу наочність, адже візуалізація грає ключову роль у сприйнятті матеріалу (особливо за відсутності тематичних хворих), а також спонукає студентів до активної співпраці з викладачем.

#### **Список використаних джерел:**

1. Семко В.В., Темніков В.О., Михайловський О.О. Концептуальні засади створення та розвитку дистанційної системи навчання // Український журнал телемедицини та медичної телематики. – 2007. – С. 320-326.
2. Владимирский А.В. Модели лучшей практики для телемедицины и электронного здравоохранения. – Донецк: ООО «Норд», 2005. – С. 28-31.
3. Кудрявая Н.В. Педагогика в медицине. – Москва: «Академия», 2012. С. 17-18.
4. Громов О.В., Котелевский Р.А. Информационные технологии в образовательном процессе: проблемы, перспективы развития // Современная стоматология. – № 5. – 2010. – С. 108-110.